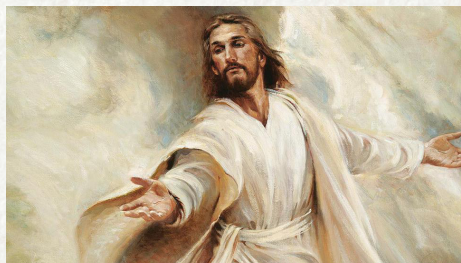

V ISTEM ČOLNU

Aleš, župnik

Dragi bratje in sestre v Kristusu!
Tudi jaz sem (bil) v šoku. Tudi mene je (bilo) strah. Pojavlja se mi bolečina. Želim se zbuditi iz noči, kjer so me napadle te nočne more. Sem zaskrbljen, kakšen bo jutrišnji dan. Pričakujem in molim vsak dan znova za dobro novico. Novico, ki jo lahko v duhovnem smislu povem takole: »ALELUJA! Jezus je vstal in živi! ALELUJA!«

»Morda lahko zdajle na poseben način spoznamo, kako smo vsi v istem čolnu in da moramo vsi zgrabiti za vesla,« pravi nadškof Stanislav Zore in nas vabi, naj postni čas zaradi tega doga-

janja postane poglobljen v doživljanju Jezusove in naše poti k trpljenju IN VSTAJENJU.

P. Jona Vene: »Mi kristjani moramo biti drugačni. Moramo biti razumni in usmiljeni. Razumni tako, da s svojimi dejanji in pogledi ne ogrožamo sebe in drugih. Ter usmiljeni, da v okviru svojih zmožnosti pomagamo, kjer le lahko, in kjer ni nevarnosti za naše lastno zdravje.«

Kakšna je ta ljubezen, ki je večja od moje? Kakšna je ta ljubezen, ki mi po vsej tej bolečini polni srce? Kaj so občutili apostoli, ko so slišali, po tistem, ko so dvomili in se razbežali: »Grob je prazen! Vstal je kakor je rekel!«

Novica: »'Prazen grob je bil začetek novega življenja, ki ga je Kristusovo vstajenje prineslo za vse!« In za to novico in novo življenje prosim za vsakogar. Za vsakega moškega in žensko, za vsakega otroka in vsakega mladega človeka. Tudi za tiste, ki te zanikajo in tiste, ki te ne poznajo. Naj vzide nov dan! ALELUJA! Jezus je vstal in živi!

ZNAMENJA IN KAPELICE

*M. Zadnikar: Slovenska znamenja, 1991
pripravil Aleš, župnik*

ZNAMENJA RAZLIČNIH OBLIK

Tu gre za najrazličnejše oblike postavitve ali namestitve svetih podob in verskih znamenj na javnih krajih, ki naj bi imela, kakor arhitektonsko zasnovana znamenja, versko spodbudne ali votivne namene.

Opozoriti je potrebno predvsem na lesena razpela ob cestah in poteh, sredi polj in kjerkoli po naših vaseh, ki so kljub zlim usodam še vedno številna. Križ sam je navadno preprost in se različni krasilni nagibi izražajo le v umetelno oblikovanih strešicah, ki naj zlasti kip Križanega zavarujejo pred neprijaznim vremenom. Posebno mikavna so razpela ob samotnih drevesih pa v družbi s pisanim cvetjem, ki sta ga ljudski okus in vernost posadila pod križem.

Prav stari se ti križi niso ohranili, saj celo trše vrste lesa vzdržijo le nekaj desetletij. Tudi kipi na njih so komaj kje še iz prejšnjega stoletja. Navadno so jih izrezljali iz lesa vaški podobarji pa zato še toliko bolj prisrčno izražajo težnje in zaupanje ljudi, ki so jih naročali in jih postavljali ob svojih vsakod-

nevnih življenjskih poteh. Le redko se je na kakem razpelu ohranil umetnostno pomembnejši korpus, ki so ga ob nabavi novega izločili iz bližnje cerkve.

Čeprav obstoječa razpela zaradi neopornosti lesa ne razodevajo večje starosti, nam arhivski podatki in stare upodobitve dokazujejo, da so jih ljudje postavljali že pred mnogimi stoletji. Med najstarejše primere arhivskih podatkov sodi gotovo zapis škofa Tomaža Hrena v njegovem prvem protokolu pontifikalij, da je 13. septembra leta 1603 v Gornjem Gradu posvetil ob cesti stoječe kvadratično zidano znamenje, ki ga je dal celo sam opremiti s kovinskim križem in lepo poslikati.

V pisanih zgodovinskih virih za znamenja ni bogatih podatkov. Čeprav so večinoma verskega značaja, vendarle niso bila tako neposredno povezana z uradnim cerkvenim življenjem kakor na primer cerkvene stavbe, za katere je v škofijskih arhivih polno gradiva. Pa tudi zato so tako poredko in mimogrede omenjena, ker večinoma niso bila gospodarsko važna ali pravno pomembna...

VEROUČENCI O ... CERKVI

pripravila Barbara Feguš

Zadnje uro verouka pred izolacijo so birmanci zapisali odgovor na vprašanje, kaj zanje pomeni Cerkev, kaj se jim zdi v Cerkvi dobro in ali bi kaj spremenili. V teh dneh prav gotovo vprašanje tudi za nas, saj smo zagotovo začutili, kako nam manjka občutek skupnosti, obisk cerkve, skupno obhajanje svete maše in druga srečanja.

To je zame skupina vernikov, kristjanov, ki se ji lahko priključi vsak. Zame pomeni združevanje kristjanov. Dobro se mi zdi, da so si tam vsi enakovredni in se lahko skupaj pogovorijo z Bogom in molijo. Nič ne bi spremenila. *Zala*

Zame je Cerkev velika skupina ljudi, kristjanov, ki v cerkvi moli, poslušajo evangelij... V Cerkvi se mi zdi dobro, da se z molitvijo pogovarjamo z Bogom in spoznavamo Jezusova dela. Jaz ne bi ničesar spremenila. *Naja*

Cerkev je zame skupnost ljudi, ki se zbere, da bi skupaj molili oz. delali dobre stvari. To da si ljudje v njej pomagajo in sodelujejo, se mi zdi dobro. Spremenila bi pristop do Cerkve. *Manca*

Zame so Cerkev ljudje, kristjani, ki se ob nedeljah zbirajo pri maši in molijo. Pomeni mi skupnost, ki se je povezala z namenom častiti Boga. Dobra se mi

zdi povezanost med kristjani. *Živa*

Zame je Cerkev Bog. Dobro je, da se zberemo v nedeljo in molimo. Spremenil bi čas maše. *Andraž*

Zame smo Cerkev vsi kristjani, ki verujemo v Jezusovo vstajenje ter v večno življenje. Cerkev mi pomeni veliko. V Cerkvi se mi zdi zelo dobro, da si ljudje med seboj pomagajo. *Nika*

Cerkev je prostor, kjer se srečujem z Bogom. Cerkev mi pomeni veliko, saj se tam, srečam z Bogom in vsemi, ki sem jih izgubila. Spremenila bo to, da bi bilo v cerkvi več pesmi iz oratorija. Bolj všeč mi je, če pojemi mi, ne pevski zbor. *Lea*

Zame je Cerkev ljudstvo, skupina ljudi, ki verujejo v Boga. Pomeni mi skupino, v katero sem vključena in na katero se lahko zanesem, ko potrebujem pomoč. Zdi se mi dobro, da imamo toliko dogodkov in skupin, v katere smo vključeni in v katerih se lahko družimo. *Nina*

Cerkev je skupina ljudi, ki skupaj časti Boga in si med seboj pomaga. Mislim, da veliko ljudi res ceni to skupino in to, da je dostopna vsem. Dobro je, da lahko sodeluje vsak in da smo vsi enakovredni. *Nuša*

Zame smo Cerkev vsi mi, ki smo kot družina. Pomeni mi prostor, kjer se družimo in skupaj molimo. Dobro se mi zdi, da pojemo, dobro sodelujemo. *Tia*

ČE BI NAS OKUŽIL VIRUS LJUBEZNI ...

Milena Černe

Bi ne poznali sovraštva. Živeli bi v miru. Pomirjeni s sabo in s svetom. Odnose med ljudmi bi zaznamovali strpnost in povezanost. Kaj bi se zgodilo v svetu, v katerem bi bilo več ljubezni kot sovraštva? Izginile bi vojne, prepiri, nesoglasja. V postnem času je bila prava priložnost za preobrazbo. Na bolje. Naj bodo prazniki čas pristnega veselja in zavedanja vrednosti tega, kar imamo. Spremembe dojemamo kot priložnost za nov začetek. Spremembe pri sebi. Misel lepo pove: Bodi sprememba, ki si jo želiš v svetu.

V zadnjem času je bila na preizkušnji človekova odgovornost do sebe in do drugih. Paziti je bilo treba na zdravje in da s svojim nepremišljenim ravnanjem ne ogrozimo življenje najbolj občutljivih. Kar naenkrat se je naše življenje korenito spremenilo. Prevrednotili

smo lestvico vrednot. Naenkrat ni bilo več pomembno hiteti za vsako ceno za zaslužkom, naenkrat smo se morali veliko stvarem odpovedati. Nič ni samoumevno. Tudi če imaš denar in čas, ne moreš na izlet. Izgubiš denar, bojiš se za svoje zdravje in zdravje bližnjih. Znašli smo se v neznani situaciji, ki naj bi nas še bolj povezala. Naenkrat nismo več mogli hoditi v šolo in službo, k maši in telovadbi, vsa srečanja so bila odpovedana. V vsakdanjem življenju se nam zdi samoumevno, da smo zdravi, da lahko hodimo v službo, k maši, obiskujemo kulturne in gledališke dogodke. Smo se kdaj vprašali, kako velika sreča je, da lahko gremo k maši, se družimo in veselimo skupaj. V trenutkih, ko nam je marsikaj odvzeto, se šele zavemo vrednosti danega in smo hvaležni za vse, kar imamo. Ko nečesa ali nekoga nimaš več, šele veš, koliko ti je pomenil. Nekoč smo že poznali ukrepe ob ptičji gripi, v cerkvi ni bilo več blagoslovljene vode, s katero se pokrižaš ob prihodu. Nekoč se mi je zdelo, da ta voda ni najbolj čista, saj vsi pomakajo svoje prste vanjo, ko pa je ni bilo, sem jo pogrešala. V obilju dobrin težko dojamemo, da bi bilo lahko drugače. Spomnim se stare mame, ki je doživela pomanjkanje in je drugače cenila vse dano. Bili so časi, ko ni bilo papirja in so obračali

račun na vse strani in ga dodobra popisali. Koliko papirja mi danes zavržemo! Zmotiš se in v koš roma prav malo popisani prazen list.

Spremembe so dobrodošle, upamo le, da ne bomo svojih napak predrago plačali. Če pa si je zaradi zmanjšanega prometa opomogla narava in človek spoznal, da ni vsemogočen, da so meje, da živimo na planetu, ki ne raste, nam je narava dala dobro lekcijo. Moramo se znati ustaviti in pustiti prostor solidarnosti. Človek za življenje ne potrebuje veliko. Ko gremo kolesarit in moramo vse peljati s seboj na kolesu, vidim, kako malo stvari potrebujem, vse spraviš v majhno torbico, ki ti zadostuje za ves teden.

Sedaj smo pripravljene marsikaj storiti, da ne bi zboleli. Kaj pa sicer, če ni virusa, skrbimo za zdravje ali ravnamo neodgovorno? Molimo, ko nam je hudo, in znamo samo prositi. Ali se tudi zahvalimo? Včasih se mi je zdelo, da se Bog ne more ukvarjati z mojimi banalnimi problemi, npr. ko molim za prosto parkirno mesto. Ja, pa zna pomagati tudi pri vsakdanjih malenkostih.

Spominjam se svoje že pokojne prijateljice, ki je učila na bolj ali manj fantovski šoli. Fantje niso imeli kaj dosti razumevanja za poglobljene razlage literarnih del. Toda ona je

vedno rekla, da prenaša znanje, kot najbolje zna, potem bo pa obrodi- lo sad, morda samo pri kakšnem posamezniku, ki se bo spominjal njenih besed. Razdajala je svoje znanje, četudi takrat ni bila najbolje sprejeta, ni prenehala širiti svojih plemenitih idej. Bila je polna dobre in razumevanja in razglašala je ljubezen kot novovstali Kristus.

»BLAGOR TISTIM, KI NISO VIDELI, PA SO ZAČELI VEROVATI.«

(RAZMIŠLJANJE O
BOŽJI BESEDI BELE NEDELJE,
19.4.)

Emma Jakoš

Nekje sem prebrala, da Tomaž ni veroval, ker se je bal, da bo ponovno prizadet. Zaradi svoje bolečine se je umaknil od svojih prijateljev, da bi žaloval na samem.

Zakaj Tomaž ni verjel besedam ostalih apostolov, ko so mu povedali, da je bil Jezus med njimi? Skupaj so preživeli tri leta, ko so s Kristusom hodili skozi mesta, skupaj obedovali, bili priča številnim Jezusovim čudežem, poslušali prilike... V teh treh letih so gotovo med seboj spletli prijateljske vezi, vezi zaupanja in medsebojne pomoči. Poleg tega jih je Jezus na svoje trpljenje pripravil. Povedal jim je, da bo izdan, bil križan in nato tretji dan vstal od mrtvih. Pa vendar je Tomaž dvomil. Jezusova smrt ga je gotovo močno prizadela, kot številne druge, ki so Jezusa imeli radi in jim je bil blizu. Prav verjetno, da je bil Tomaž v tej svoji žalosti in bolečini slep za resnico in ni mogel sprejeti Jezusovih besed. Ga lahko razumemo?

Zakaj dvomimo? Morda je dvom naš obrambni mehanizem pred

bolečino. Predstavljam si ga kot zid, ki ga zgradimo okoli sebe, da bi se ogradili pred to bolečino. Lahko se ogradimo na zunan, postanemo odtujeni, vendar srca ne moremo ograditi. Tudi kadar dvomimo, na tihem upamo. Pravimo, da ne verjamemo, da ni možno, a si vseeno želimo, da bi bilo možno. Ker verjamemo v dobro, v Boga, da bo storil, kot je prav. In vendar smo lahko razočarani, saj ne poznamo Božje volje. V življenju moramo tudi trpeti, moramo doživeti padce, saj je to del našega življenja. Sprašujem se, zakaj trpljenje... Mar ni tudi Gospod trpel? Celó pokazal nam je, kako prenašati trpljenje. Kako sprejmemo križ na svoje rame, kako ima naše trpljenje smisel.

Kadar se počutimo zapuščeni od ljudi, sami v svoji bolečini, kadar dvomimo in čutimo, da nas dvom dela slepe za druge in za naše dobro, takrat moramo zaupati v Božji načrt in Božjo navzočnost. Vsega pač ne moremo videti in preveriti, zato je pomembno, da zaupamo. Lahko se umaknemo kot Tomaž, lahko pa smo poleg. Kot skupnost pa smo močnejši.

KAJ DOBREGA NAM JE PRINESEL KORONAVIRUS?

Lojze Grčman

Prosim? Kako lahko gre beseda “dobro” v isto poved s koronavirusom? Že vidim namrgodena čela. “Pa kaj mu ni jasno?” Brez skrbi, boleče globoko se zavedam vseh posledic, ki so že tu, in tuhtam o tistih, ki še bodo prišle, verjetno v podobi ohromljenosti v vseh porah življenja. A po drugi strani mi otroci pomagajo razmišljati tudi o pozitivnih vidikih te – s trepetajočimi prsti in upanjem, da se motim, zapišem – kuge leta 2020.

1. Sodelovanje

Najprej iskrene čestitke z zahvalo vsem, ki hodite v službo, tvegate, se žrtvujete in nam omogočate, da imamo za zdaj vse dobrine in storitve, ki so potrebne. Seveda pa tudi delo od doma in šola na daljavo ne pomenita počitnic. Vseeno smo družine več skupaj. Prek pogovora tudi otroci bolj ponotranjajo potrebo po povezovanju in sodelovanju. Zato je manj zmrdovanja in “prvo-prestavne” hitrosti pri gospodinjskih opravilih. Večkrat se poprime za kako drugo delo ali stvaritev za štedilnikom, pokaže kaj novega, za kar sicer ni časa.

2. Počitek narave

Popolnoma razumem gospodarst-

venike, ki se v mešanici obupa in strahu držijo za glavo ob misli na prihodnost. Ekonomski procesi so večinoma ustavljeni, zavrti ali pa visijo le na nitki. Nihče ne more točno predvideti, kaj bo to pomenilo za nek drug čas, ko bo virus, upam, pod nadzorom. Nekakšen gospodarski prosti tek sveta je in bo dal nekaj počitka, vsaj kako popoldansko siesto, tudi preobremenjeni Zemlji.

3. Zavedanje majhnosti

Ob tem, ko opazujemo, kaj se dogaja ali pa, še huje, je virus preskočil na nas, se lahko resetiramo tudi sami. Z zavedanjem, kaj si želimo, kam gremo in kaj je zares pomembno. Težko bi bilo kaj bolj primerno za opomnik naše minljivosti, kot je nekaj mikroskopsko majhnega, kar pa je potegnilo ročno zavoro vsemu planetu. Kako je že rekel župnik pri obredu pepeljenja?

P. S. Ko sem že pri župniku, moram dodati še točko 4. Ob stopnjevanih ukrepih so tudi duhovniki morali praktično zapreti vrata cerkva. Številni, tudi sostrski, pa so se znašli, sodobno tehnologijo obrnili sebi v prid ter poskrbeli za prenose ali posnetke bogoslužij.

VELIKONOČNO TRIDNEVJE

pripravil Aleš, župnik

Dnevi velikonočnega tridnevja vsebujejo najgloblje sporočilo krščanstva: pripovedujejo o trpljenju, smrti in vstajenju Božjega Sina Jezusa Kristusa ter o postavitvi zakramentov svete evharistije in mašniškega posvečanja.

Na **veliki četrtek** zvečer praznujemo postavitev dveh zakramentov, in sicer evharistije in mašniškega posvečanja. Obenem je Jezus postavil zapoved medsebojne ljubezni, kar je simbolično udejanjil z gesto umivanja nog učencem. Posvečene hostije, ki simbolizirajo živo Jezusovo navzočnost, se iz tabernaklja prenese na posebno mesto oz. v »ječo«, ki predstavlja Jezusovo trpljenje v vrtu Getsemani.

Na **veliki petek** se spominjamo Jezusovega trpljenja in smrti na križu. **Veliki petek je edini dan v cerkvenem letu, ko ne obhajamo sv. maše.** Ob 15. uri se spominjamo Jezusove smrti na križu in molimo

križev pot. Pri obredih zvečer bemo poročilo o Jezusovem trpljenju iz Janezovega evangelija, častimo križ v znamenje hvaležnosti in spoštovanja ter med drugim prosimo za vse potrebe sodobne družbe. Posvečene hostije, ki jih duhovnik navadno prinesel iz »ječe«, kamor so bile odnesene na veliki četrtek, po zaključku obreda odnese na novo mesto, tokrat v Božji grob.

Velika sobota je dan celodnevnega čaščenja Jezusa v Božjem grobu, kamor je bil prenesen na veliki petek.

Velikonočno praznovanje začnemo z velikonočno vigilijo, ki nas s slovesnim bogoslužjem uvede v skrivnost Kristusovega vstajenja. Pri tem imata poseben pomen hvalnica velikonočni sveči, ki predstavlja vstalega Kristusa in krstno bogoslužje oz. obnoveitev krstnih obljub. Pri maši beremo več svetopisemskih besedil, ki nas spominjajo na našo odrešenijsko zgodovino.

Velika noč je največji krščanski praznik. Ta dan se spominjamo največjega čudeža in temelja naše vere, ki je vstajenje Jezusa Kristusa od mrtvih. Velika noč je praznik veselja in upanja. Veselje kristjani izražamo z vzklikom aleluja, ki je v velikonočnem času na poseben način izpostavljen. Izhaja iz hebrejskih besed Hallelu in Yah, kar pomeni slavite Jahveja, to je Boga.

VSI SMO POPOTNIKI V EMAVS

Abbe Pierre

Gospod Jezus, spomni se tiste hiše v Emavsu in tistega kosa poti, ki vodi do vasi, potem ko zaviješ s široke ceste.

Spomni se tistih dveh učencev, ki si se jima tam nekega večera približal, spomni se njunih pobitih src, spomni se svojih besed, ki so ju razvnele, spomni se ognja v kaminu, okoli katerega ste posedli in od katerega sta vstala spremenjena, tako da sta še tisto uro vstala in odšla neustrašno pričevat o tvoji Ljubezni ...

Ozri se na nas. Glej, mi vsi smo popotniki v Emavs, vsi smo ljudje, ki nas navdaja žalost v mraku večera, ko je ugasnilo upanje.

Kakor učencema na poti v Emavs tudi nam često strah stiska srce.

Približaj se nam na naši poti in tudi nam s svojo besedo, razvnemi srca.

Vstopi z nami in sedi k našemu ognjišču, da bomo,

prevzeti od zmagoslavnega veselja,

tudi mi hitro vstali in šli vsem

ljudem oznanjat radost

in bomo za vedno ostali v tvoji Ljubezni - do zadnjega diha.

“KO SVET MOLČI, RAZMISLIMO O MELODIJI ODNOSOV.”

Tadej, diakon

V času, ko smo ločeni drug od drugega, ko svetu »vlada« tišina, vas vabim, da ob glasbi razmišljamo, kaj so njeni gradniki. Kaj je glasba v svojem bistvu?

Glasba je neskončno bogastvo odnosov. Prav to pa je tudi bistvo naše vere, skrivnost Svete Trojice, ki je odnos. Takole piše v Katekizmu: »Božje osebe so v odnosu druga do druge... Različnost oseb med seboj obstaja edinole v odnosih, ki postavljajo te osebe v razmerje ene do druge (oz. do drugih dveh).« (KKC 255) Ta odnos se v svetu podob pojavlja v zlatem rezu, ki so mu naredili tudi ime božansko razmerje. Izdelovalci orgel izkoriščajo preprosto fizikalno lastnost, ki jo razkrivajo alikvotni toni. Pri gradnji lahko namreč z dvema manjšima piščalca, ki sta uglaseni na prvi in drugi alikvotni ton in sta popolnoma uglaseni med seboj,

ustvarita osnovni ton, za katerega bi potrebovali mnogo večjo piščal. Tako alikvoti sami 'pripovedujejo zgodbo' odnosov Trojice. Alikvotni oziroma harmonični toni, ali po domače harmonija, je namreč prav tako odsev božanskega proporca (razmerja), oziroma odnosov med toni.

DAROVI ZA ORGLE

Do 20. 3. 2020 so v župnijsko pisarno prinesli dar za orgle ali nakazali na račun (pri nakazilih direktno na račun lahko pride do zamika objave v Glasu): Škoda Milan 150, Škoda Milena 30€, Vujanič Rada 20€, Janez in Pavla Maček 200€, druž. Habič 100€, Starševi 500, neimenovani 550 €, nabiralnik v cerkvi 25 €.

RAZVEDRILO

Katarina Trkov

Ali ste vedeli...

... beseda april izhaja iz »aprilis«, ki pomeni odpreti.

... živali, ki prespijo zimo, se ponavadi prebudijo v aprilu.

... 1. aprila 1976 je bilo ustanovljeno podjetje Apple.

... roža meseca aprila je marjetica.

... 3. aprila 1973 je bil opravljen prvi mobilni telefonski klic, prvi mobilnik je tehtal več kot en kilogram.

... 4. aprila 1968 je bil ubit Martin Luther King ml.

... Titanik britanski potniški preoceanski parnik je 10. aprila 1912 izplul iz Southampton, nato pa potonil 15. aprila 1912.

... 10. april je stoti dan v letu, razen na prestopno leto, ko je stoprvi dan.

... cepivo proti otroški paralizi je razvil Jonas Salk in je bilo 12. aprila 1955 razglašeno kot varno in učinkovito.

... 22. aprila obeležujemo dan Zemlje. Praznovanje se je prvič organiziralo 1970.

... eden največjih teleskopov Hubble je bil izstreljen v vesolje 24. aprila 1990.

... Robinson Crusoe je roman avtorja Daniela Defoeja, ki je bil prvič objavljen 25. aprila 1719.

... znane osebnosti rojene v aprilu: Jane Goodall, Jackie Chan, Emma Watson, Leonardo da Vinci, Charlie Chaplin, Jack Nicholson, William Shakespeare, Otto von Bismark, Hans Christian Andersen, Joseph Pulitzer, kraljica Elizabeta II.

Nasmejmo se:

- Kdaj je Božič je pred Veliko nočjo? V slovarju.
- Kako se konča Velika noč? S črko »č«
- Kaj bi rad pirh v frizerskem salonu? Novo barvanje.
- Zakaj jajcu ne smeš povedati šale? Lahko od smeha počī.
- Kje dobi velikonočni zajček vsa jajca? Na jajčevcu.

ŽUPNIJSKI KOLEDAR ZA APRIL 2020

V izogib širjenju koronavirusa COVID-19 in za ohranjanje zdravja prebivalstva, so do nadaljnega odpovedane vse svete maše, podeljevanje zakramentov, zakramentalov, ljudske pobožnosti, župnijska praznovanja in drugi dogodki ter vsa srečanja. V primeru preklica izrednih razmer bomo koledar dogodkov objavili naknadno v oznanilih.

ŽUPNIJA

SV. LENARTA - SOSTRO

Sostrska c. 1, 1261 Dobrunje

T: 01/5429 738

M: 031 281 888

E: zupnija.sostro@gmail.com

W: zupnija-sostro.com

TRR: NKBM 0430 2000 3007 469

Aleš Tomašević, župnik
Franci Miklič, duh. pomočnik

ŽUPNIJSKA PISARNA

župnik je dosegljiv po telefonu
in elektronski pošti

SVETE MAŠE

Se do preklica opravljajo po
namenih brez vernikov

Izdaja: Župnija Sostro

Uredniški odbor: Barbara Feguš,

Aleš Tomašević

Dizajn: Matjaž Feguš

Odgovarja: Aleš Tomašević,

župnik

Tisk: Salve d.o.o.

Foto: splet, arhiv župnije

KRŠČEVANJE

Krščevanje je do preklica
odpovedano

CERKVENA POROKA

Podelitev zakramenta sv. zakona
je do preklica odpovedana

KO BO TEGA KONEC

*Ko bo tega konec
naj nikoli več ne bodo samoumevni
stisk roke z neznancem,
polne police v trgovini,
pogovori s sosedi,
nabito polno gledališče,
petkov večer zunaj,
okus obhajila,
kontrolni pregled,
jutranje hitenje v šolo,
kava s prijateljem,
bučanje na stadionu,
vsak globok vdih,
dolgočasen terek,
življenje samo.*

*Ko se to konča,
naj ugotovimo,
da smo postali takšni,
kakršni smo hoteli postati,
kakršni smo bili poklicani postati,
kakršni smo upali, da postanemo,
in naj takšni ostanemo -
boljši drug za drugega zaradi slabega,
ki nas je doletelo.*

Laura Kelly Fanucci